

Diagram 6.

En liten påminnelse: At vi forstår en påstand som et argument i argumentasjonsanalysen, betyr selvfølgelig ikke at vi *godtar* argumentet. Vi kan godt mene at en av påstandene ikke stemmer (for eksempel at ulykkesrisikoen faktisk ikke blir høyere), og samtidig ha grunnlag for å anta at dette brukes som et argument. Forfatteren kan tross alt selv mene at påstanden er riktig, og derfor argumentere slik. I tillegg er det jo mulig at forfatteren bruker påstanden som et argument vel vitende om at den ikke er riktig, men i et forsøk på overtale publikum. Selv dårlige argumenter er argumenter. Argumentasjonsanalysens mål er å beskrive argumentasjonens struktur, selv når argumentene til syvende og sist ikke holder vann. Tross alt skal analysen hjelpe oss med å avdekke brister i argumentasjonen. Vurdering av argumentene blir tema i kapittel 3.

Eksempel: Nivådeling i skolen

La oss gå tilbake til utdraget fra Sandra Bruflot og Mathilde Tybring-Gjeddes tekst. Hvilket standpunkt argumenterer forfatterne for i

innlegget? Noen av påstandene deres kan vi utelukke. De argumenterer for eksempel ikke for at ca. 10 000 elever går ut av grunnskolen hvert år uten å kunne lese, skrive og regne skikkelig. Påstanden bidrar til argumentasjonen, men uten at den selv argumenteres for. De argumenterer heller ikke for at «noen barn og ungdommer henger litt etter med brøkrekingen». Det er det neppe mange av leserne som er uenige i uansett.

I begynnelsen av utdraget får vi imidlertid et viktig hint. Der introduserer Bruflot og Tybring-Gjedde et skolepolitisk begrep: «nivådeling». Hva er nivådeling? Nivådifferensiert eller nivådelt undervisning er undervisning hvor elever blir inndelt i grupper etter faglige prestasjoner. Opplæringslova (1998, § 8-2) forbyr faste inndelinger i grupper basert på faglig nivå, men inndeling er likevel mulig som kortvarig ordning. Forfatterne og partiet Høyre ønsker imidlertid mer nivådifferensiert undervisning i skolen, og de går derfor inn for en forsøksordning. Den politiske konteksten er nyttig fordi den forteller oss at forslaget er omstridt, og derfor at det er naturlig at partene argumenterer for sitt syn.

Bruflot og Tybring-Gjedde (2021) gjør det i grunnen enkelt for oss å finne ut hva standpunktet er, for debattinnlegget deres har et uttrykk som antyder argumentasjon allerede i overskriften «Derfor er et forsøk med nivådeling i skolen fornuftig». Ikke bare det, men tekstens første setning starter med et argument for standpunktet: «Alle elever er ulike og fortjener undervisning på sitt faglige nivå. Derfor er forsøk med nivådeling i skolen fornuftig.» Med uttrykket «derfor» får vi lesere et signal om at vi skal lese setningene som argumentasjon. På